

بلندمرتبه‌سازی در فضای شهری (مطالعه موردی شهر ساحلی بابلسر)

فاطمه ترابی

کارشناسی ارشد، مهندسی معماری گرایش فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران

مدرس مؤسسه آموزش عالی دانش پژوهان

Fatemeh.torabi@yahoo.com

چکیده

استفاده از فولاد پیشرفته فنون ساختمانی در قرن نوزدهم راه را برای احداث ساختمان‌های بلند گشود. آنچه که در ابتدا ساختمان‌های بلند را برمی‌افراشت رؤیای معماران، جاه‌طلبی سیاستمداران و ابزار وجود مهندسان معمار بود. هرچند که برخی شهرهای قدیمی مثل رم و پاریس روی خوش به ساختمان‌های بلند نشان ندادند ولی کاهش ذخایر زمین و تمرکز خدمات در نواحی مرکزی شهرها امروزه وجود ساختمان‌های بلند را به ضرورت شهرهای بزرگ بدل کرده است. در ایران جاه‌طلبی و گردش سرمایه داخلی و خارجی را باید از عوامل بلندمرتبه‌سازی در سال‌های گذشته دانست. بعد از انقلاب اسلامی تا اوایل دهه هفتاد بلندمرتبه‌سازی در کشور متوقف گردید. موج جدید بلندمرتبه‌سازی در سال‌های اخیر رخ داد که عمدتاً متکی بر مصوبه مورخ ۶۹/۱۰/۲۴ شورای عالی شهرسازی و معماری مبنی بر تشویق بلندمرتبه‌سازی بود. باید اذعان کرد که این موج جدید نه به‌خاطر نیاز واقعی جامعه بلکه به‌خاطر وجود سرمایه‌های مالی سرگردانی بود که با حرکت آزاد و یورش خود به بازار برج‌سازی فرصت‌اندیشه و تأمل را از کارشناسان و مدیران شهری سلب کرد و مصرف‌کنندگان برج‌ها را دنباله روی خود ساخت.

واژه‌های کلیدی: فضای شهری، بلندمرتبه‌سازی، شهر ساحلی.